

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a cincea a Postului Mare, a cuvioasei Maria Egipteanca

Eu sunt Cel ce sunt. Amin. Israele de azi, poporul Meu cel din români luat și numit Israel! Eu sunt Cel ce sunt. Eu sunt Cel ce te-am născut din Mine prin cuvânt și te-am numit Israelul Meu, și te-am hrănit mereu cu cuvântul care iese din gura Mea ca să crești mare și să te am și să Mă bucur de tine pe pământ și să-Mi împlinesc cu tine Scripturile zilelor cele de apoi, poporul Meu. O, scoală-te, și proorocește vremea împlinirii Mele peste pământ, că Eu vin să spun cele proorocite în Scripturi. Scris este în Scripturi: *«Al șaselea înger a vărsat cupa sa peste lume, peste învățătura lumească și a secat-o pe ea, ca să fie gătită calea celor de la răsăritul soarelui, calea celor credincioși»*, calea ta, Israele, a ta și a celor ce vor crede cuvântului care iese din gura Mea. Amin.

Nu te teme, poporul Meu. Lasă să te hulească învățătorii lumii, că aceia nu cunosc adevărul, căci scris este în Scripturi: *«Din gura balaurului și a fiarei și a proroocului mincinos se nasc trei duhuri necurate, duhuri demonicești care scoală pe cei tari ai lumii împotriva lui Dumnezeu, împotriva adevărului»*. Dar tu veghează pentru adevăr, căci cel ce nu veghează umblă gol și i se vede rușinea lui. Este scris în Scripturi: *«Al șaptelea înger și-a deșertat năstrapa lui în văzduh, și a ieșit glas mare din templul cerului, glas mare de la tronul Domnului, strigând: săvârșitu-s-a! Amin»*.

Cuvântul Meu este glasul lui Dumnezeu peste pământ, și cei tari ai lumii nu cunosc adevărul și izvorul lui. Dar tu ești fiul Meu, tu ești cel crescut de Mine, Israele, și drag Îmi este când te văd adunat în numele Meu grăind tainele Mele. O, ce mult am așteptat să am popor care să-Mi amintească de cele scrise în cartea Mea așa cum Mi-a amintit Daniel proorocul și s-a rugat să împlinesc! O, fiule poporul Meu, nu știu cei tari ai lumii, nu știu să găsească adevărul, și bobotesc prin beznă și nu știu. Nu știu împărații pământului decât să amăgească pe cei mulți, și au făcut idol, dând chip fiarei, și scris este: *«I s-a dat ei să insufle duh, așa încât chipul fiarei să și grăiască și să silească pe mari și pe mici, pe slobozi și pe robi ca să-și pună semn pe ei»*.

O, poporul Meu, am spus așa: *«Vai ție dacă vei căuta să știi ce pățește lumea!»*. Să Mă asculți, fiule, ce ți-am spus, că Scriptura aceasta se împlinește peste lume, și lumea nu știe cum. Ferește-te de chipul fiarei, căreia i s-a dat duh să grăiască. Fii cuminte, și ascultă cuvintele Mele, fiule. Nu asculta de la nimeni învățătură, că tu ești fiul Meu prin care Eu voi scoate pe mulți de la pierzare.

Să nu te temi de cei ce au ieșit din tine ca să cumpere și ca să vândă, că să știi că nimeni nu cumpără și nu vinde decât numai cel care are semnul și numele și numărul fiarei. Dar tu să nu te temi, că tu ai înțelepciune, și cel mincinos fuge de înțelepciune. Cel mincinos iese din mijlocul tău și se face fiu al lumii, căci are semn pe el, și se duce la preoți și la arhierei cum s-au dus și cei din vremea Mea cu trupul ca să dea de știre celor sfinți, ziceau ei, despre Mine, Care făceam faptă din adevărul cu care venisem de la Tatăl. Nu te teme de cei ce ies din mijlocul tău. Lasă-i să iasă, și tu să fii cuminte și să asculți cuvântul Meu, care-ți este cort și pâine și apă și sare și lumină, și voi face din tine sare și lumină și pâine și apă peste cei ce vor fugi de minciună.

Învățătura cuvântului Meu e mare, fiilor, și nu este om să-i stea împotriva, și Eu le spun arhierei și preoților care atâta lumea împotriva ta, fiule al cuvântului Meu, le spun așa: dacă Eu grăiesc rău cu cuvântul Meu, vădiți-Mă, dovediți-Mi că grăiesc rău. Iar dacă grăiesc adevărul, de ce vă loviți în Mine? Așa îi zic și fiului cel răzvrătit, care se dezbracă de haina cea de la Mine

și umblă gol văzându-i-se rușinea; îi zic și lui tot așa: fiule răzvrătit, dacă grăiesc adevărul, de ce Mă bați?

O, Israele, fiule cu care grăiește Domnul! O, copilul învățaturii Mele, cel ce zice că omul sănătos este bolnav și că omul bolnav este sănătos, acela mănâncă minciună și dă la mulți din hrana lui. Omul sănătos la minte și la inimă n-are nevoie de școală. De școală are nevoie cel fără de Mine, dar cel fără de Mine nu învață mintea la nici un fel de școală, că mintea nu se capătă din școală. Ea este darul Meu în omul Meu, nu în omul lumii. Omul care iubește lumea, care se poartă ca lumea, care mănâncă cu lumea și ca lumea, care vorbește ca lumea, acela nu are minte. Omul lumesc nu are minte, nu are. Omul lumesc îl numește bolnav pe cel sănătos, și pe cel sănătos, bolnav. Cine pe pământ zice că tu nu ești sănătos, că tu nu ai minte și ești bolnav, Israele, acela este om lumesc, om fără de minte, om al minciunii, tată. Cine se duce la școala omului ca să-și agonisească minte, acela își agonisește nebunie care îl îndeamnă să zică în sinea lui că nu este Dumnezeu. Scris este în Scripturi: *«Nebunul zice în sinea lui: nu este Dumnezeu»*.

O, Israele, cei ce au minte, aceia se scoală dintr-ale lor și vin și te cercetează pe tine cel ce ești cu Mine, și Mă cercetează pe Mine Cel ce sunt cu tine cuvânt. Iar cei ce nu au minte, aceia caută să te acopere pe tine înaintea oamenilor, aceia se tem de tine, poporul Meu, se tem, tată, fiindcă tu ești poporul cuvântului lui Dumnezeu, și ești bogat și ești tare. Cuvântul Meu este darul cel de peste tine, iar cei fără de minte se tem de tine așa cum se temeau de Israel popoarele din vremile din urmă, care știau că Eu sunt Domnul Cel tare al lui Israel.

Nimeni nu mai mănâncă azi hrană curată ca să aibă minte de la Dumnezeu. Eu de aceea am zis vouă că astăzi se mănâncă chimicale și la școala de preoți, și de aceea am zis și te-am oprit să mergi la școala de preoți, poporul Meu. Tu să stai la școala lui Dumnezeu, ca să te facă Domnul preot pentru El și pentru poporul Lui, nu să te facă școala preot pentru lume. Unde sunt copiii celor din poporul Meu care s-au dus să învețe școală de preoți? S-au dus câțiva, și toți s-au făcut lume, și toți s-au sculat împotriva coborării cuvântului Meu care i-a hrănit cât au fost mici și cuminți. S-au dus și au luat traiul lumii și au părăsit trăirea creștină, și acum se ascund sub necredința în cuvântul Meu, dar cuvântul Meu îi vedește, le vedește faptele lor rele, că au mâncat chimicale la școala de preoți și n-au mâncat ce au mâncat părinții cei sfinți. Înainte se învăța de la sfinți carte, și acum se învață de la oameni. Se duce omul la școala de preoți și mănâncă chimicale, mănâncă învățătură pământească, nu învață carte sfântă, ci învață carte pământească și lumească, și de aceea am spus că mănâncă chimicale. Cine învață carte sfântă, acela trăiește în legile lui Dumnezeu, iar cine învață carte omenească, acela trăiește în legile trupului și zice că așa a lăsat Dumnezeu. Preoții sfinți și arhierii sfinți au fost dintre cei care aveau minte, și nu căutau mintea la oameni, căci cine este sănătos, acela este om cu minte și cu înțelepciune de minte. Cine se duce azi într-o școală de preoți și se uită bine, acela vede ce este acolo și Îmi dă dreptate la cuvintele Mele.

O, poporul Meu, te-am învățat mereu să nu fii fariseu, că tu vezi ce este omul fariseu, și pe tine te-am numit creștin, tată, și creștin să fii, așa cum au fost toți sfinții cei de până la tine. Mie Îmi trebuie sfinți, asta Îmi trebuie, Israele. Mie Îmi trebuie om credincios, că sfânt este omul credincios. Celui iubitor de sine nu-i priește credința cea sfântă, și îi priește credința în om, căci omul e supus firii, și e trupesc omul. Celui iubitor de sine îi priește credința în om, nu în Domnul, Cel ce este Sfântul sfinților, Domnul celor sfinți.

Fericit este omul care știe să se smerească pe sine, că acela începe calea sfințeniei de minte și de inimă și ajunge om sfânt dacă stăruiește în smerenie așa cum a stăruit Maria Egipteanca sfințindu-și viața și mintea și inima, sfințind pământul de sub ea. Pământul de sub ea se bucura și sălta în sus săltând-o pe ea deasupra lui și dând-o lui Dumnezeu sfântă. Și iată, omul păcătos poate ajunge sfânt prin smerenie, dar omul plin de sine, care cunoaște legea lui Dumnezeu și se zice pe sine sfânt prin cunoaștere, acela este fariseu, și se întoarce nedreptățit de la Dumnezeu, că

zice Scriptura: «*Celor mândri le stau împotrivă, iar celor ce se smeresc le dau har, și prin harul Meu se ridică înspre Mine jertfă plăcută Mie*».

Israele, fiule scump, să lucrezi lucrare de îngeri, poporul Meu. Să veghezi frate peste frate și să Mă ajuți să te am, copilul Meu. Să fii tare și să nu te mlădiezi la șoaptele celui ce s-a dezbrăcat de harul cuvântului Meu care curge ca râul din Mine peste tine. De cel ce a plecat ca să nu domnesc peste el cu cuvântul Meu, să nu te îndoiești. La șoaptele celui plecat din lucrarea Mea cu tine, Israele, să nu te îndoiești. Veghează peste tine, poporul Meu, că și îngerii veghează și vin și Îmi spun de tine. Vin și diavolii și Îmi spun, dară îngerii cum să nu vină? Vin diavolii și Îmi spun mereu ce fac oamenii, și vin și îngerii Mei și Îmi spun ce fac creștinii Mei.

O, poporul Meu, drag Îmi este când te văd adunat mănunchi în numele Meu și grăind de Mine și despre Mine, și Eu sunt atunci în duhul tău și Mă bucur și Mă plâng de durerile Mele. Mă bucur cu tine și Mă plâng ție pentru cel ce Mi-a făcut dureri în tine, căci cine nu știe lucrarea veghii, Mă face pe Mine om, Mă aseamănă cu omul și Mă face ca pe unul care nu știe din cer. Dacă Eu îi spun creștinului ce-Mi spune diavolul, creștinul se supără de pâra. Am avut în tine, Israele, am avut creștini care vorbeau urât cu Mine. Dacă Eu îi ziceam unei inimi îndărătnice că face rău, se ridică și Îmi spunea că a mâncat rahat cel ce a spus de el. De spus îi spuneam Eu ce face, și Eu nu eram diavolul. Diavolul îl avea la mână cu răul, iar Eu îi spuneam că face voia diavolului, care se bucură de răul creștinului, și creștinul Mă făcea mincinos pe Mine, nu pe diavol, și pe el se scotea drept și nevinovat, și se supăra pe Mine și pleca de lângă Mine, pleca și Mă hulea și zicea că sunt diavolul, și nu Dumnezeu. Iată, omul minte împotriva diavolului, și diavolul spune ce face omul. Și cine este mincinosul? Cine, oare?

O, fiilor, fiilor, voi, tată, cu mult mai mult trebuie să vegheați unul peste altul, și nu trebuie să ascundeți răul. Iar dacă-l ascundeți, și Eu vin să vi-l spun, să nu spuneți ca și cei ce Mi-au dat să mănânc murdărie de om, că am avut creștin care-Mi spunea: „*A mâncat rahat cine a spus de mine*“, și Eu îi spuneam: «*O, creștine, numai rahat nu-Mi dădusei să mănânc*». O, așa M-am zbatut Eu să-l îngrijesc pe Israel, iar el scotea limba la Mine.

Vegheați unul peste altul, fiilor. Vegheați, și nu fiți îndărătnici împotriva adevărului, ci mai degrabă smeriți-vă. Nu ascundeți faptele cele rele, și mai degrabă osândiți-le pe față, așa cum a făcut Maria Egipteanca de s-a făcut mireasă Mie părăsind iubirea de sine care este trupească și diavolească. Smeriți-vă, fiilor, înaintea Mea, și Eu vă voi înălța pe voi, și mulțimi multe vor ști că voi sunteți ucenicii Mei. Rugați-vă să poruncesc stihiiilor să asculte de voi, de rugăciunea voastră spre Mine. Cereți vreme caldă și dulce și însorită. Cereți, tată, că Eu vin la voi și fac cu voi zile de serbare cerească pe pământ și vom înviora sufletele multora, că oamenii nu mai au mângâiere. Vin să-i mângâi pe oameni, vin să le dezleg pașii spre Mine, Mângâietorul omului.

Vin la tine, poporul Meu, și te găsesc cu daruri cerești și ies cu tine, și lumea se va strânge și se va bucura de slava Mea care este cu tine. Să mergi frumos, să vorbești frumos, să cânti frumos, să zâmbești frumos, să te îmbraci frumos în duh și în trup și să semeni cu Mine, poporul Meu. Eu voi fi cu tine în față și în spate și în lături și de sus și de jos, voi fi și voi sufla prin gurița ta și multe oase uscate vor prinde duh de viață și vor învia, căci înviere înseamnă credință și viață sfântă și inimă și minte sfântă.

Scoală-te, Israele! Scoală-te și te pregătește în sfințenie și în smerenie și în cuvânt, fiule, că ieșim bunăvestire înaintea mulțimilor și mulți lupi se vor face miei și vor paște pășunea Mea și vor auzi cuvântul Meu.

Voi veni cu sfinții, fiilor, și voi desface legătura și voi rupe piedica pusă peste România. Cerul de sus, și pământul de jos, vor lucra iubire între cer și pământ. Vin cu sfinții ca s-o împac pe România cu Mine. Vin cu patriarhul Nifon, care a anatemizat fărădelegea și pe cei ce o iubesc pe ea (*anul 1507, la Târgoviște, n.r.*). Vin să-i spun României să iubească legea Mea cea sfântă și să-Mi ceară iertare prin pocăință și să fac act de împăcare între Mine și România, că Eu sunt Cel ce am putere să iert păcatele tale, țara Mea, și vin la tine să te iert, să te mângâi, că n-are cine

te mângâia. Vin Eu și te mângâi, și te voi păstori cu cuvântul Meu, și tu vei asculta glasul Meu și te vei mângâia cu Dumnezeuul tău. Amin.

Eu sunt Domnul Dumnezeuul tău, Israele român. Eu sunt Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt. Eu sunt Cel ce sunt, o, țara Mea! Iată, trimit la tine pe poporul Meu ca să te scoată de sub apăsare și ca să-ți aducă el cuvântul Meu.

Pace ție, țara Mea! Eu sunt cuvânt peste tine, iar poporul Meu este trimisul Meu în mijlocul tău; poporul Meu este zi de bunăvestire peste tine. Amin

Mergi, poporul Meu, mergi înaintemergător al Meu! Eu vin curând. Amin, amin, amin.

31-03/13-04-1997